

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 161

Аҳком

**Аҳкоми закот, хумс, садақа, хиба, қарз,
вақф ва ория**

Аҳкоми хонаҳо, ҳайвонот ва гиёҳон

Нависандаи пурсиш:

Ризо Розӣ

Аҳкоми закот, хумс, садақа, ҳиба, қарз, вақф ва ория/ Аҳкоми хонаҳо, ҳайвонот ва гиёҳон

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Ризо Розӣ

Тарихи пурсиш: 04/07/2016

Афроди вочибул нафақа чи касоне ҳастанд?

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 7

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 13/07/2016

Афроди вочибул нафақа се дастаанд ки зейлан дар бораи онон тавзиҳ дода мешавад:

1 . Нафақаи завҷа агарчи бениёз бошад бар ӯҳдаи мард аст; Чунонки Худованд фармудааст: **الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ** (Нисо/ 34); <<Мардон қаййими бар занон ҳастанд ба сабаби фазилате ки Худованд бархӣ аз ононро бар бархӣ дигар додааст ва ба сабаби нафақае ки аз амволи худ мепардозанд>> Ва он иборат аз хӯрок, пӯшок ва маскан дар ҳадди тавоноӣ аст; Чунонки Худованд фармудааст: **وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ وِزْرًا شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِهَا** (Бақара/ 233); <<Ва хӯроки онон ва пӯшоки онон ба сурати мутаъораф бар ӯҳдаи марде аст ки фарзанд барои ӯ мутаваллид шудааст, касе чуз ба андозаи тавонаш тақлиф намешавад>> Ва фармудааст: **أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ** (Талок/ 6); <<Ононро ҳар ҷо ки худатон дар ҳадди тавонатон сукунат кардаед сокин кунед ва ба онон зиён нарасонед то ононро дар тангно қарор диҳед>> Ва фармудааст: **لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفْقِرْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلَّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا** (Талок/ 7); <<Ҳар кас гушойише дорад бояд аз гушойиши худ нафақа диҳад ва ҳар кас тангдаст аст бояд аз чизе ки Худованд рӯзияш кардааст нафақа диҳад, Худованд касеро чуз ба андозаи чизе ки ба ӯ додааст тақлиф намекунад>>. Бо ин васф, шавҳаре ки ба зани худ нафақа намепардозад, ба пардохти нафақа ё додани талоқи ӯ мулзам мешавад; Чунонки Худованд фармудааст: **فَإِنْ سَأَلَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ** (Бақара/ 229); <<Пас ё ба шойистагӣ нигоҳ доред ва ё ба некӣ талоқ диҳед>>, ҳар чанд нафақаи зан пас аз талоқ низ то ҳангоме ки дар идда қарор дорад бар ӯҳдаи шавҳар аст; Чунонки Худованд фармудааст: **لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرِجَنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ** (Талок/ 1); <<(Занони муталлақаро дар замони идда) аз хонаҳояшон берун накунад ва худашон низ берун нараванд магар

Аҳкоми закот, ҳумс, садақа, ҳиба, қарз, вақф ва ория/ Аҳкоми хонаҳо, ҳайвонот ва гиёҳон

онки муртакиби кори зишти ошкоре шуда бошанд>> Ва фармудааст: ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ (Талок/ 6); <<Ва агар бордор ҳастанд ба онон нафақа диҳед то ҳангоме ки вазъи ҳамл кунанд>>.

2 . Нафақаи фарзанд то ҳангоме ки сағир аст ва нафақаи падар ва модар ва сойири вараса дар сурате ки худ қодир ба таъмини нафақаяшон набошанд ва нафақаи ҳар мусалмони бечорае ки нафақа диҳандае барои ӯ нест, бар ӯхдаи мард аст; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِللَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ (Бақара/ 215); <<Аз ту мепурсанд ки чи чизе нафақа диҳанд, бигӯ ҳар хайре ки нафақа медиҳед барои падар ва модар ва наздикони ва یتимон ва мискинон ва дар роҳ мондагон аст>> Ва бо ин васф, фарқе миёни нафақаи завҷ ва нафақаи фарзанд ва падару модар ва нафақаи сойири вараса ва нафақаи бечорагони мусалмон нест, ҷуз инки нафақаи завҷ дар ҳар сурат воҷиб аст ва нафақаи падару модар дар сурате воҷиб аст ки худ қодир ба таъмини нафақаяшон набошанд ва нафақаи сойири вараса дар сурате воҷиб аст ки худ қодир ба таъмини нафақаяшон набошанд ва вориси наздиктаре надошта бошанд ки нафақаи ононро таъмин кунад ё вориси наздиктарашон нафақаи ононро таъмин накунад ва илзоми ӯ ба таъмини нафақаи онон мумкин набошад ва нафақаи бечорагони мусалмон дар сурате воҷиб аст ки худ қодир ба таъмини нафақаяшон набошанд ва варасе надошта бошанд ки нафақаи ононро таъмин кунанд ё варасаяшон нафақаи ононро таъмин накунад ва илзомашон ба таъмини нафақаи онон мумкин набошад, бо таваҷҷуҳ ба сухани Худованд ки фармудааст: ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ﴾ (Бақара/ 233); <<Ва монанди он бар ӯхдаи ворис аст>> Ва бо таваҷҷуҳ ба инки мӯъминон бародарон ва авлиёи яқдигаранд; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (Ҳуҷарот/ 10); <<Ҷуз ин нест ки мӯъминон бародарони яқдигаранд>> Ва фармудааст: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ (Тавба/ 71); <<Ва мардони мӯъмин ва занони мӯъмин бархӣ волии бархӣ дигаранд>>.

3 . Нафақаи ҳайвонот ва гиёҳон бар ӯхдаи молики онҳо аст ва бо ин васф, касе ки ба ҳайвонот ва гиёҳони худ расидаи намекунад, гунокор аст ва ба расидагӣ ба онҳо ё фурашашон ё масрафашон

Аҳкоми закот, хумс, садақа, ҳиба, қарз, вақф ва ория/ Аҳкоми хонаҳо, ҳайвонот ва гиёҳон

дар сурате ки қобили масраф ҳастанд мулзам мешавад; Чунонки фармудааст: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ (Наҳл/ 90); <<Ҳароина Худованд ба адолат ва эҳсон ва пардохтан ба наздикон амр мекунад>> Ва фармудааст: ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ (Оли Имрон/ 108); <<Ва Худованд ҳеч зулмеро барои ҷаҳониён намехоҳад>>.

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Хошимии Хӯросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Хошимии Хӯросонӣ ҳафизаҳулоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Ланси мазҳаб
боло

Сайфҳои фејбуки
пайгоҳ

Сайфҳои канал
телеграмми пайгоҳ